

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Beatissimo Patri Leoni Decimo Pont. Maxi. Frater Martinvs Lvther
Avgvstinianvs Aeternam Salvtem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

BEATISSIMO PA

TRI LEONI DECIMO PONT. MAXI.

FRATER MARTINVS LVTHER

AVGVSTINIANVS AETER

NAM SALVTEM.

Vditum audiui de me pessimum, Bea-
tissime Pater, quo intelligo, quosdam
amicos, fecisse nomen meum grauiissi-
me coram te & tuis foetere, ut qui aus-
thoritatem & potestatem clauium &
summi Pontificis minuere molitus sim, inde hæretis-
us, apostata, perfidus, & sexcentis nominibus, im-
mo ignominij accusor. Horrent aures, & stupent
oculi. Sed unicum stat fiducia præsidium, innocens
& quieta cōscientia, nec noua audio. Talibus enim
in signibus & in nostra regione, me ornauerunt, ho-
mines isti honestissimi & ueraces, id est, pessime sibi
consci, qui sua portenta, mihi conantur imponere,
& mea ignominia, suas ignominias glorificare. Sed
rem ipsam Beatissime Pater digneris audire ex me
infante, & inculto. Cœpit apud nos diebus proxi-
mis, prædicari Iubileus ille indulgentiarum Apосто-
licarum, profecitq; a deo, ut præcones illius sub tui
nominis terrore, omnia sibi licere putantes, impiissi-
ma hæreticaq; palam auderent docere, in grauissis

mum scandalum & ludibrium Ecclesiasticæ potestatis, ac si decretales de abusionibus quæstorum nihil ad eos pertinerent. Nec cōtenti, quod liberrimis uerbis hæc sua uenena diffunderent, insuper libellos ediderunt, & in uulgum sparserūt. In quibus, ut taceam insatiabilem & inauditam auaritiam, quam singuli pene apices olent crassissime, eadem illa impia & hæretica statuerunt, & ita statuerunt, ut Cōfessores iuramento adigerent, quo hæc ipsa fidelissime, instantissimeq; populo inculcarēt. Vera dico, nec est, quo se abscondant a calore hoc. Extant libelli, nec possunt negare. Agebantur tum illa prospere, & exugebantur populi falsis spebus, & ut Propheta ait, Carnem desuper ossibus eorum tollebant. Ipsi uero pinguis & suauissime interim pascebantur. Vnum erat, quo scandala sedabant, scilicet terror nominis tui, ignis comminatio, & hæretici nominis opprobrium. Hæc enim incredibile est, quam propensi sint intentare, quādoq; etiam si in meris opiniosisq; nugis suis contradictionem senserint, si tamen hoc est scandala sedare, ac non potius mera tyrannide, schismata & seditiones tandem suscitare. Verum nihilominus crebrescebāt fabulæ per tabernas de auaritia sacerdotū, detractionesq; clauū, Summicq; Pontificis, ut testis est uox totius huius terræ. Ego sane (ut fateor) pro zelo CHRISTI, sicuti mi uidebar, aut si ita placet, pro iuuenili calore urebar, nec tamen meum esse uidebam, in ijs quicquā statuere, aut facere,

AD LEONEM X. PRÆFATIO

proinde monui priuatim, aliquot Magnates Ecclesiarum, Hic ab alijs acceptabar, alijs ridiculū, alijs aliud uidebar. preualebat enim nominis tui terror, & censurarum intentatio. Tandem cum nihil possem aliud, uisum est, saltem leniuscule illis reluctari, id est eorum dogmata in dubium & disputationem uocare. Itaque schedulam disputatoriam edidi, inuitans tantum doctiores, si qui uellent mecum disceptare, sicut manifestum esse, etiam aduersarijs oportet, ex præfatione eiusdem disceptationis, Ecce, hoc est incendium, quo totum mundum queruntur cōflagrare, forte, quod indignantur me unū, autoritate tua Apostolica Magistrum Theologiæ, ius habere, in publica schola disputandi, pro more omnium Vniuersitatum, & totius Ecclesiæ, nō modo de indulgentijs, uerum etiam de potestate, remissione, indulgentijs diuinis, incomparabiliter maioribus rebus. Nec tamen multum moueor, quod hęc mihi facultatem inuideant, a tuæ, B. potestate concessam, qui eis fauere cogor inuitus, multo maiora, scilicet, quod Aristotelis somnia, in medias res Theologiæ miscent, atque de diuina Maiestate, meras nugas disputant, contra & citra facultatem eis datam. Porro, quod nam fatū urgeat, has solas meas disputationes præcæteris, non solum meis, sed omnium Magistrorū, ut in omnem terram pene exierint, mihi ipsi miraculum est. Apud nostros & propter nostros tantum sunt æditæ, & sic ceditæ, ut mihi incredibile sit, eas ab

omnibus intelligi, disputationes enim sunt, non doctrinae, non dogmata, obscurius, pro more, & enigmatis positae, Alio qui, si praeuidere potuissem, certe id pro mea parte curassem, ut essent intellectu faciliores. Nunc, quid faciam? Reuocare non possum, & miram mihi inuidiam, ex ea inuulgatione uideo conflare, inuitus uenio in publicum, periculosissimumque, ac uarium hominum iudicium, praesertim ego indoctus, stupidus ingenio, uacuis eruditione, deinde nostro florentissimo seculo, quod pro sua in literis, & ingenij foelicitate, etiam Ciceronem cogere possit ad angulum, lucis & publici alioqui non ignauum sectatorem, Sed cogit necessitas, me anserem strepere inter olores. Itaque quo & ipsos aduersarios mitigem, & desideria multorum expleam, emitto ecce meas nugas, declaratorias mearum disputationum, emitto autem, quo tutior sim, sub tui nominis praesidio, & tuae protectionis umbra, Beatissime pater, in quibus intelligent omnes, qui uolent, quam pure, simpliciterque ecclesiasticam potestatem & reuerentiam Clauium quaesierim & coluerim, simulque quam inique & false, me tot nominibus aduersarij foedauerint, Si enim talis essem, qualem illi me uideri cupiunt, ac non potius omnia disputandi facultate, recte a me tractata fuissent, non potuisset fieri, ut illustrissimus Princeps Fridericus Saxoniae dux, Elector Imperij &c. hanc pestem in sua permetteret Vniuersitate, cum sit Catholica & Apostolica ueri

AD LEONEM X. PRAEFATIO

tatis, unus facile amantissimus, nec tolerabilis fuis-
sem, uiris nostri studij a cerrimis & studiosissimis.
Verum, actum ago, quando illi suauissimi homines,
non uerentur mecum, & Principem & Vniuersita-
tem pari ignominia conficere palam. Quare bea-
tissime Pater prostratum me pedibus tuæ Beatitudi-
dini offero, cum omnibus quæ sum & habeo. Viuis-
fica, occide, uoca, reuoca, approba, reproba, ut pla-
uerit, uocem tuam, uocem CHRISTI in te præ-
sidentis & loquentis agnoscam, Si mortem
merui, mori non recusabo, Domini
enim est terra & plenitudo eius,
qui est benedictus in seculis
la, Amen. qui & te
seruet in æter-
nū, Amen
ANNO
M. D.
XVIII.